

HALMSTADS TINGSRÄTT
Enhet A
Domare 4

DOM
2016-03-23
meddelad i
Halmstad

Mål nr: B 1012-15

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

Sven STEFAN Emanuelsson, 19840418-4619
Skyttelvägen 3
312 60 Mellbystrand

Offentlig försvarare:

Advokat Göran Ruthberg
Advokatfirman Ruthberg AB
Box 220
301 06 Halmstad

Åklagare

Kammaråklagare Sonja Pettersson Wallin
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Halmstad
Box 112
301 04 Halmstad

Målsägande

1. Sekretess A, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Charlotta Weitner
Advokat Stefan Andersson AB
Box 398
301 09 Halmstad

2. Sekretess B, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Jur.kand. Jennie Valtin
Advokaterna Elmgren och Lindgren
Köpmansgatan 23
302 42 Halmstad

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 193 301 05 Halmstad	Södra Vägen 5	035-15 25 00 E-post: halmstads.tingsratt@dom.se www.halmstadstingsratt.domstol.se	035-10 79 85	måndag - fredag 08:00-16:00

DOMSLUT**Brott som den tilltalade döms för**

Grov våldtäkt, 6 kap 1 § 3 st brottsbalken i sin lydelse före 1 april 2005
1999-06-01 -- 2000-07-31 (20 tillfällen)

Påföljd m.m.

Fängelse 1 år

Lagrum som åberopas

29 kap 5 § 1 st 3 och 7 p brottsbalken
29 kap 5 § 2 st brottsbalken
29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

1. Stefan Emanuelsson ska utge skadestånd till Sekretess A med 240 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 31 juli 2000 till dess betalning sker.
2. Stefan Emanuelsson ska utge skadestånd till Sekretess B med 240 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 31 juli 2000 till dess betalning sker.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska vara fortsatt tillämplig för uppgifter om målsägandenas samt Sekretess C, D, E och F:s identiteter som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar. Samma sekretessbestämmelse ska fortsätta att vara tillämplig på identitetsuppgifterna i partsbilagorna och i sekretessbilaga A till denna dom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Göran Ruthberg tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som offentlig försvarare med 67 534 kr. Av beloppet avser 51 597 kr arbete, 2 430 kr tidsspillan och 13 507 kr mervärdesskatt.
 2. Jennie Valtin tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 57 975 kr. Av beloppet avser 43 990 kr arbete, 2 390 kr tidsspillan och 11 595 kr mervärdesskatt.
 3. Charlotta Weitner tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 62 573 kr. Av beloppet avser 47 628 kr arbete, 2 430 kr tidsspillan och 12 515 kr mervärdesskatt.
 4. Staten ska svara för kostnaderna för försvararen och målsägandebiträderna.
-

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

YRKANDEN M.M.	4
UTREDNINGEN.....	5
Förhör med målsägande A.....	6
Förhör med målsägande B.....	15
Förhör med den tilltalade Stefan Emanuelsson.....	22
Förhör med vittnet Tommy Aspén.....	26
Förhör med vittnet Jonas Dalensjö.....	28
Förhör med vittnet C.....	30
Förhör med vittnet D.....	33
DOMSKÄL.....	34
Skuld och rubricering.....	34
Påföljd.....	38
Skadestånd.....	41
Övrigt.....	42
HUR MAN ÖVERKLAGAR.....	42

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat att tingsrätten ska döma Stefan Emanuelsson för *grov våldtäkt* enligt följande gärningar och lagrum.

Gärningar

Stefan Emanuelsson har tvingat de båda målsägandena Sekretess A och Sekretess B till anala och orala samlag vid minst tio tillfällen vardera under tiden den 1 juni 1999 – den 31 juli 2000 i Eldsberga, Halmstads kommun. Stefan Emanuelsson har i samband med händelserna även tvingat de underåriga målsägandena till sexuellt umgänge med honom genom att tvinga dem att ta på hans könsorgan och Stefan Emanuelsson har själv tagit på deras könsorgan. Tvånget i samband med de anala och orala samlagen samt det sexuella umgänget i övrigt har bestått i att Stefan Emanuelsson tagit hårda tag i målsägandena, hållit fast dem samt tryckt dem hårt mot underlaget - vid något tillfälle mot en bil - varvid målsägandena åsamkats smärta och blånader.

Brotten bör bedömas som grova på grund av tillvägagångssättet, målsägandenas låga ålder och fysiska underlägsenhet, då de anala samlagen har orsakat målsägandena kraftig smärta under såväl gärningarna som flera veckor därefter samt då Stefan Emanuelsson visat särskild hänsynslöshet/råhet då han först våldtagit och förgripit sig på den ena målsäganden och sedan den andra, varvid de båda målsägandena tvingats bevittna vad den andra målsäganden utsatts för.

Stefan Emanuelsson har begått gärningarna med uppsåt.

Lagrum

6 kap 1 § tredje stycket brottsbalken i dess lydelse före 1 april 2005

Åklagaren har anfört att varje gärning utgör ett brott och är att bedöma som grov våldtäkt.

Målsägande A har yrkat att tingsrätten ska förplikta Stefan Emanuelsson att betala skadestånd till honom med 400 000 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 31 juli 2000 till dess betalning sker. Av det yrkade beloppet avser 350 000 kr kränkning och 50 000 kr sveda och värk.

Målsägande B har yrkat att tingsrätten ska förplikta Stefan Emanuelsson att betala skadestånd till honom med 400 000 kr och ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 31 juli 2000 till dess betalning sker. Av det yrkade beloppet avser 350 000 kr kränkning och 50 000 kr sveda och värk.

Målsägandenas identiteter framgår av partsbilagor sekretess.

Stefan Emanuelsson har förnekat gärningarna. Han har motsatt sig yrkandena om skadestånd och inte godtagit något belopp som skäligt.

UTREDNINGEN

Åklagaren har som muntlig bevisning åberopat förhör med målsägandena A och B, med den tilltalade Stefan Emanuelsson och med vittnena C (A:s och B:s mor), D (A:s och B:s far), Tommy Aspén och Jonas Dalensjö. Identitetsuppgifter beträffande C och D framgår av sekretessbilaga A. Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat journalanteckningar.

Från förhören antecknar tingsrätten följande.

Målsägande A

Han och B är tvillingar, de är födda år 1988. Under den aktuella tiden bodde de på Paprikavägen i Gullbranna. Det var mycket grönska i området med skogspartier och buskar. På tomten hade de en stor pool som han, B och deras kompisar badade i. 1999 på sommarlovet träffade han på Stefan Emanuelsson. Han och B var då 10,5 år gamla. Stefan körde moped, en blå och vit MT5. Han och B var imponerade av mopeden. De frågade Stefan om de fick åka med eller köra. De fick åka med och styra när Stefan satt bakom. Det var då det började; när han eller B körde mopeden och Stefan satt bakom, tog Stefan dem mellan benen och på könsorganen innanför badbyxorna. Eftersom det var sommar och de var mycket vid poolen var de lättklädda med badbyxor och t-shirts. Det var B som fick åka med Stefan först. Det kändes jäkligt äckligt när Stefan tog på hans könsorgan. Efter mopedfärderna åkte Stefan hem. B kom fram till honom och frågade om Stefan hade gjort något mot honom. Han frågade B detsamma och B sa att Stefan hade tagit på honom också. De undrade båda varför Stefan gjorde så och de tyckte att det var konstigt och äckligt.

Han kan koppla detta till 1999 eftersom en av hans storebröder, E (*identitetsuppgift framgår av sekretessbilaga A, tingsrättens anmärkning*) då hade börjat övningsköra för motorcykelkörkort och då det var mycket tal om det kommande millennieskiftet.

Han hade sett Stefan tidigare eftersom A och hans familj bodde i området sedan en tid. Stefan var en ensamvarg och umgicks inte med några vad han såg. Han hade sett Stefan prata för sig själv i en walkie talkie. Stefan var lite speciell.

Det hände flera gånger att Stefan tog med honom och B, en i taget, på mopeden och lät dem köra och att Stefan då tog dem mellan benen och tafsade. Det var äckligt och riktigt obehagligt. Det upprepades, men han och B hängde ändå med. Vid dessa tillfällen hände inget mer men sedan eskalerade det. Det blev värre och värre saker.

När han och B var med Stefan vid några återvinningscontainrar som stod uppställda på deras gata, sa Stefan att han och B skulle onanera åt honom. Stefan gjorde det först själv och visade hur det fungerade. Stefan tog också på dem, mellan benen och innanför badbyxorna, oftast bakifrån. Det var jäkligt obehagligt, man kände sig fasthållen. Stefan drog ner sina byxor och visade att han hade stånd. Stefan började onanera på sig själv och sa sedan åt honom och B att göra det på honom. De gjorde det. Han kunde inte eller vågade inte säga nej. Det var en otäck stämning, han kände sig paralyserad, ”frusen”. Det bara var så. Han vägde inte mycket vid den tiden, inte ens 30 kg. Stefans utseende då, 1999, var ungefär som nu. Stefan var kortklippt, hade på sig t-shirt med krage, badbyxor, sandaler och ett par solglasögon. Stefan var betydligt större än honom, för honom var Stefan som en vuxen.

Det kändes som en evighet när han och B onanerade åt Stefan. Stefan ville att de skulle turas om att göra det. Det avslutades med att Stefan fick utlösning. Ibland tvingades han titta på när B gjorde det. Det var jobbigt att se B bli utsatt och han kände sig maktlös som inte kunde försvara sin bror.

Det hände mycket mer den sommaren. De brukade leka vid containrarna. Där hände det också att han och B fick utföra orala samlag på Stefan. Stefan började då oftast med B. Stefan stoppade in sin snopp i munnen på B, juckade och höll fast B i armen och i bakhuvudet. Han såg att B var rädd, livrädd, p.g.a. att Stefan utsatte honom för detta. Men han och B förstod inte då hur allvarligt det var. Stefan höll fast B på ett sätt så att B inte skulle kunna komma loss. Stefan rörde både sig själv och B:s huvud som han höll fast med en eller två händer. Det är svårt att säga hur länge det höll på, men det kändes som väldigt länge, 15 minuter minst. Sedan var det hans tur. Stefan gjorde samma sak med honom. Det kändes fruktansvärt äckligt. Han var rädd, livrädd, och han förstod inte vad det handlade om eller varför man gjorde så. Stefan gjorde på samma sätt mot honom som mot B. Det gjorde ont när Stefan höll fast honom i armen och höll tag om hans huvud. Det kändes fruktansvärt. Det gjorde ont i halsen och i munnen när Stefan tryckte och juckade. Han kände sig

maktlös och kunde inte göra något. Stefan sa alltid att det var naturligt och förklarade att det gör ont i början. ”Man gör så här”, sa Stefan. Det gjorde ont efteråt också och han hade blåmärken på armarna. Det kunde sitta i flera veckor. Ömheten i munnen och käkarna kunde också sitta i lång tid efteråt. Det avslutades med att Stefan fick utlösning. Stefan hade då tagit ut snoppen ur munnen. Stefan fick utlösning på dem. Det kändes riktigt äckligt och obehagligt. Stefan sa att det var naturligt och att man gör så högstadiet. Han trodde på det.

Den första anala våldtäkten var vid en bil som stod uppställd på deras garageuppfart. Stefan hade kommit hem till dem och de stod på uppfarten. Till vänster på uppfarten stod en husbil och till höger en bil, en röd Mitsubishi. Han kommer ihåg denna händelse starkt. Det var på sommaren 1999. Stefan förklarade för honom och B att de skulle få testa något nytt och sa hur det skulle gå till. Stefan förklarade att det som skulle hända var naturligt, att det kommer att göra ont i början men det blir bättre sedan och man vänjer sig. B fick börja. B fick dra ner byxorna. Stefan la B på magen över motorhuven på bilen. Hans och B:s mamma var hemma och inne i huset. Han både hoppades och hoppades inte att hon skulle komma ut. Han kände skam samtidigt som han kände att det som hände var fel. Han såg att det gjorde ont på B. Stefan hade svårt att komma in i B och tryckte på. Han gick fram och tillbaka och kände sig maktlös. Han tänkte att han skulle gå in och berätta för mamma, men det var för pinsamt, han kunde inte göra det. Stefan fortsatte med B. Sedan skulle Stefan göra det på honom också och prova om det gick enklare på honom och om han fick in den i honom. De låg på motorhuven båda två, han och B. Stefan våldtog dem analt. Det var fruktansvärt. Han var rädd, det gjorde ont, han kände skam och kände sig maktlös. Det gjorde jätteont analt. Det kändes som att det höll på i flera timmar. Det gick inte att säga nej. Det är såhär i efterhand jättesvårt att förklara, men han vågade inte. Stefan förde in sin snopp i honom efter B och sedan i B igen. Det anala avslutades med att Stefan fick utlösning. Han minns inte om Stefan tog ut sin snopp innan han fick utlösning.

Han minns också en händelse vid ängen utanför deras hus. Han tror att den inträffade efter händelsen vid bilen. Han och B skulle gå ut på ängen och leka. De gick på en stig vid en dunge. Stefan kom gåendes och sa åt dem att vänta lite. Han och B visste vad det handlade om. De försökte avleda Stefan genom att säga att de kunde leka. Den här gången var Stefan våldsam och han kände sig hotad. Stefan blev arg och sa något. Han var rädd för att han skulle bli slagen. Stefan drog ner deras badbyxor och sedan sina egna. De låg på rygg på gräset, både han och B. Stefan var över dem. Stefan stoppade deras snoppar i munnen och samtidigt höll Stefan på med sig själv. Stefan var våldsam, höll fast dem och tryckte ner dem i marken tills han fick utlösning på dem båda två. Detta är ett av A:s starkare minnen från händelserna. Det gjorde ont i kroppen när Stefan tryckte ner honom. Det var bara att ligga kvar. Det var smärtsamt och våldsamt och gjorde ont när Stefan slet av honom badbyxorna. Han vred sig när han låg ner. Stefan höll fast och puttade undan deras händer.

Poolen som de hade på tomten köptes in 1999, tror han. Den var i alla fall relativt ny den sommaren. Det var en sådan pool som man sätter upp i trädgården. Alla barn i området var där och badade. Det var en stor pool och det var ovanligt att ha en sådan på den tiden. De badade mycket och gick därför ofta klädda i badbyxor. Ängen låg nära huset. Runt hela trädgården var det cirka två meter höga buskar. Stefan kände sig hemma i deras trädgård och kom ofta och bara ställde sig vid poolen. Det hände saker vid poolen. En händelse som han minns är när han och B dök i poolen och Stefan var med och tafsade på dem innanför badbyxorna. Stefan visade sin snopp och onanerade under vattnet och sa åt dem att ta på hans snopp. Stefan tog på dem mellan benen bakifrån. Stefan låtsades som om han brottades med dem för att det skulle se naturligt ut.

Det hände också att han fick ta på Stefan bakom huset där det fanns höga buskar. Där sa Stefan åt honom att onanera på Stefan. Stefan gjorde det först på sig själv och sa sedan åt honom att göra det på Stefan.

Vid dungen på ängen tog Stefan också ut honom enskilt eller tillsammans med B. Det fanns ett hål i den höga häcken runt deras hus som man kunde ta sig ut till ängen genom. Det var som en koja med utgång. Det gick inte att se från huset vad som hände där. Vid dungen fick både han och B göra saker på Stefan tills han fick utlösning. ”Klassikern” var att de skulle onanera på Stefan. Det inträffade också anala våldtäkter vid dungen. Stefan hade kontroll över honom och B och visste var de var och vad de gjorde. Stefan kom och letade upp dem för att utnyttja dem. Vid ett tillfälle vid dungen sa Stefan åt honom att dra ner byxorna. Han fick huka sig framåt över ett träd som var lite nerböjt. Där våldtog Stefan honom analt. Han var rädd och lutade sig framåt eftersom Stefan sa åt honom att göra det. Han kände sig maktlös och kunde inte säga nej. Det gjorde fruktansvärt ont när Stefan våldtog honom analt. Han hade ont i analöppningen över en vecka efteråt. Efteråt hade han blod i badbyxorna. Det skedde en anal våldtäkt vid dungen när han var där själv med Stefan, och en gång när B också var med. Det är svårt att precisera vad som hände vid olika tillfällen. Han och B blev utsatta för anala våldtäkter vid dungen flera gånger.

Efter händelserna tittade han och B på varandra, de förstod att det hade hänt något som var fel men de visste inte vad. Han sa inget till mamma, han vågade inte det. Stefan sa att det här är naturligt, man gör så här, man gör så i skolan, men man säger inte något till någon.

Sedan började ”walkie talkie-lekarna”. Vid en annan dunge på ängen, närmare Stefans hus, träffade de på Stefan. Stefan hade med sig walkie talkies. Stefan gav honom en walkie talkie och sa att han skulle springa bort till den andra dungen. Stefan stod kvar med B vid dungen med den andra walkie talkien. Han vet vad Stefan gjorde med B vid den andra dungen. Stefan var alltid ute efter att få utlösning. Det hände honom saker också under ”walkie talkie-lekarna”, framför allt orala våldtäkter eller att han fick onanera på Stefan tills han fick utlösning. Vid de orala våldtäkterna juckade Stefan med sin snopp i munnen på honom. Det var flera

orala våldtäkter i samband med ”walkie talkie-lekar” vid dungen. Det var främst 1999 men han tror att det var 2000 också. Totalt hände det cirka sex gånger.

Han och B åkte mycket inlines under den här tiden. Det fanns en inlinesramp vid campingplatsen på Gullbrannagården. Många barn var där och åkte. Han och B var ganska duktiga på att åka inlines och de blev riktigt duktiga under 2000. Stefan kom körandes där också med sin moped. När andra barn var med kom Stefan inte fram. När han och B var ensamma vid rampen kom Stefan. Han och B höll ibland på och åkte till sent på kvällen. Under rampen fanns utrymmen där man kunde vara. Stefan kom med sin moped. Stefan sa att han skulle prata med dem lite bara. Han kände sig maktlös och lyssnade på vad Stefan sa. Stefan drog ner sina badbyxor och hade erektion som vanligt. Stefan sa ”stoppa den i munnen” till honom. B var med. De fick stoppa Stefans snopp i munnen eller onanera åt honom, det var antingen eller. Stefan gjorde det på dem båda. Stefan stod upp, han och B satt på knä. Eftersom de hade knäskydd på sig gjorde det inte ont på knäna. Det kändes fruktansvärt och de kunde inte komma loss. Stefan hade visat sin aggressivitet tidigare, framför allt vid ängen. Det var så fruktansvärt äckligt. Det gjorde ont i käkarna. Han blev avtrubbad med tiden och ville bara få det överstökad. Det hände flera gånger vid rampen mot både honom och B. Han minns inte hur många gånger eftersom det är så längesedan, men det var väldigt många gånger.

I området fanns också en cykelbana för BMX-cyklar. Också där hände det, både 1999 och 2000, att Stefan kom körandes med sin moped när han och B var där. Stefan ställde sin moped utanför och kom in. Där blev både han och B utsatta för oral våldtäkt. Det var vid ett staket på cykelbanan. Det var inga andra där just då. Det var mycket grönska på platsen. Han minns inte så mycket detaljer från detta mer än att både han och B blev utsatta för orala våldtäkter.

Under 2000 hade han och B blivit jätteduktiga på att åka inlines och de fick mycket beröm för det. Det hände saker vid stranden vid en bäck i närheten av

inlinesrampen. Han och B var vid rampen och åkte till sent. Stefan kom körande med sin moped. Stefan sa till dem att komma med lite bara och att de skulle gå ner för sluttningen mot bäcken. Detta är ett av hans starkare minnen. Det var sommar. Det fanns en tältplats och en väg i närheten, men det var mycket skog och buskage så ingen kunde se dem. B gick före honom och han gick lite efter. Han var så trött på det, han visste vad som skulle hända. De promenerade med sina inlines i sanden, han visste att de skulle bli förstörda. De kom ner till bäcken. B fick börja. Det var en oral våldtäkt. Han mådde skitdåligt över det, att han fick titta på när B fick göra det. B var rädd och mådde skitdåligt. Han känner B väl. Det var liknande orala våldtäkter som tidigare. B började och sedan var det hans tur. Stefan fick utlösning. Han fick alltid det, det var det som det gick ut på. När Stefan fick utlösning flåsade han. Efteråt sa Stefan att det inte var några konstigheter och att det var normalt.

Det var också några händelser vid husbilen som stod på deras garageuppfart. En gång, det var år 2000, hade Stefan gått in med honom i husbilen. Han vet inte hur det kom sig att de var i husbilen. Han kände sig trängd och försökte gå ut. Stefan vände på honom och började tafsa. Han visste vad som väntade. Han försökte komma ut och prata bort det. Stefan utsatte honom för en anal våldtäkt vid sofforna på nedervåningen i husbilen. Stefan tryckte ner honom så att han fick ligga på mage över soffbordet. Det var ett brunt bord som kunde fällas ner och göras om till säng. Stefan var bakom honom och han hukade sig över bordet. Hans pappa var inte hemma. Han kommer ihåg denna händelse så väl. Det gjorde fruktansvärt ont som vanligt. Det höll på tills Stefan fick utlösning, han har svårt att säga hur länge det höll på. B var inte med vid detta tillfälle.

En annan händelse som han minns starkt inträffade mellan husbilen och det staket som skiljde deras tomt och grannens. Han och B var med. Det var orala våldtäkter. Staketet var högt och det gick inte att se in. Stefan drog ner sina byxor och visade att han hade erektion. Han minns inte vad som sades. Han och B var tvungna att sitta på knä eller huk. Stefan höll fast dem och juckade i munnen.

Vid ett tillfälle var han, B och Stefan i husbilen. Stefan gav sig då på B och utsatte honom för en anal våldtäkt. Han fick sitta och titta på. Den gången gjorde Stefan inget på honom. Våldtäkten ägde rum på nedervåningen vid bordet. Han tittade ut, han var orolig för att mamma skulle komma. Han såg att B var rädd. Han såg inte B:s ansikte, Stefan stod bakom honom i hans synfält.

Stefan våldtog honom analt minst åtta gånger. Det var både sommaren 1999 och 2000. Som han minns det nu var det flest 1999, minst sju, och en 2000. Det är jättesvårt att säga antalet orala våldtäkter. Beträffande honom kan det ha varit sex stycken i samband med ”walkie talkie-lekar”, en vid BMX-banan, ett antal vid rampen, en vid bäcken. Det var över tio sammanlagt.

Han och B hade bra kompisar under denna tid, bl.a. Tommy Aspén och Jonas Dalensjö. Det hände att de blev mobbade och att folk var emot dem. Men de hade kompisar och de hade varandra. Han mår skitdåligt över det som har hänt, han har gjort det ända sedan han var liten och även nu i vuxen ålder. Han har mått särskilt dåligt sedan han började tänka på det igen och minnena kom tillbaka. Han har annars försökt förtränga det ända sedan det hände. Han har haft ångest och stora sömnsvårigheter och har medicinerat. Under fem års tid, 2009 – 2014, var han i princip sängliggandes när han inte var på jobbet. Han levde med ett falskt leende på läpparna. Den händelse vid en soptunna som omtalas i journalanteckningarna, och som inte har med detta mål att göra, var jobbig men det är inte den som gjort att han mått dåligt, varken då eller nu. När han var hos psykologen när han var liten tänkte han på Stefan, det var det som var huvudgrunden till att han mådde dåligt, men han vågade inte berätta för psykologen eftersom han visste att denne då skulle berätta för mamma. Som liten berättade han om vad Stefan gjorde för Tommy Aspén och även lite för Jonas Dalensjö, men inte för någon annan. Han vågade inte berätta för sina föräldrar, p.g.a. den skam han kände. Han har inte heller i vuxen ålder berättat varken för sina föräldrar eller för sin sambo, som han har barn tillsammans med. Föräldrarna vet om det nu men han har inte berättat detaljer för dem. Han skäms

fruktansvärt mycket. Han har inte pratat med Tommy och Jonas om det i vuxen ålder.

Vid den aktuella tiden hade han sömnstörningar och ätstörningar och han tappade fokus i skolan. Han hade vissa andra problem, men han fick självmordstankar efter händelserna med Stefan som han inte haft dessförinnan. B började springa i sömnen efter händelserna. Både han och B hade nattskräck. Han var rädd för mörkret och sov hos mamma och pappa tills han var 14 år.

Händelserna har påverkat honom i vardagen. Hans flickvän frågar honom hur länge han ska vara deprimerad. Hon ifrågasätter om han någonsin kommer att bli bättre. Han skäms för sitt könsorgan och det påverkar deras samliv. Han duschar med badbyxor på badhus. Han har medicinerat för att klara vardagen. B har också medicinerat och varit hos psykolog.

Han och B är som bästa kompisar. De är väldigt tighta. De var bästisar även på den tiden. Innan händelserna med Stefan hade de en bra uppväxt. Han och B pratade inte om händelserna efteråt. De pratar i telefon så gott som dagligen men de har aldrig tidigare pratat om detta, det är så jobbigt att göra det.

Bakgrunden till att de polisanmälde Stefan var att B ringde honom en morgon och frågade om han kom ihåg Stefan. Han sa ja. B frågade om han kom ihåg vad Stefan gjorde mot dem när de var små. Han undrade varför B frågade om det. Han hörde sin bror F (*identitetsuppgift framgår av sekretessbilaga A, tingsrättens anmärkning*) skrika i bakgrunden att de måste polisanmäla det. B hade sett Stefan på tåget. Stefan hade frågat om B ville gå ut och ta en öl. B ringde till polisen och frågade vad de tyckte. Polisen sa att de borde anmäla direkt. F uppmanade dem att anmäla och peppade dem. De gjorde polisanmälan i maj förra året. Han var på polisförhör i Göteborg, B i Halmstad. De pratade inte med varandra före förhören om vad de skulle säga. Han och B har haft stöd från Lollo från Brottsofferjouren. Det känns

fruktansvärt jobbigt att berätta om detta. Han tänkte i natt att han skulle strunta i alltihopa, det går inte att beskriva hur jobbigt det är att ta upp det. Om han inte hade tagit lugnande medicin hade han inte klarat av att sitta och prata här idag.

Han har inte träffat Stefan efter händelserna och de har inte umgått. Han och B flyttade med sin familj efter sommaren 2000. Det kom upp till ytan när B såg Stefan på tåget. Han och B har inget otalt i övrigt med Stefan.

Om han och B hade sagt till Stefan att de inte ville, känns det som att Stefan hade blivit vansinnig. De visste inte vad som skulle hända men de vågade inte säga nej. Han var rädd, det gjorde ont och han kände skam. Det hände något i princip varje gång Stefan kom in i deras trädgård.

Det hände flera gånger att han fick blåmärken efter händelser med Stefan. Mamma frågade vad som hade hänt, han svarade att hade ramlat och slagit sig.

Målsägande B

Han och A bodde vid den aktuella tiden med sina föräldrar i en villa på Paprikavägen i Gullbranna. Bakom huset fanns en stor äng med tre skogsdungar; en vid huset, en längre till vänster och en till lite längre bort. Det var fullt med buskage och häckar runt huset. Det var en hyfsat stor tomt med pool och garageuppfart där det stod en husbil och bilar.

Stefan Emanuelsson bodde på samma gata längre ner. Han hade sett Stefan före sommaren 1999 men inte pratat med honom. Den sommaren tog Stefan upp honom på sin moped, satte honom framför sig och lät honom hålla i styret och köra. Då tog Stefan sina händer innanför hans kalsonger och tafsade på hans könsorgan. Han tyckte det var väldigt konstigt och han förstod inte vad det handlade om. Han frågade A om det hade hänt honom också och det hade det. Detta hände flera

gångar. Mopedfärderna gick mellan hemmet och Gullbrannagården. Just då hände inget mer.

Sedan startade det igång på riktigt. Som han minns det började det med händelserna på ängen. Han och A skulle ha var sin walkie talkie som Stefan hade med sig. Stefan drog ner shortsens på honom och A, började slicka dem i skrevet, tog på sig själv och ville att de skulle göra så att han fick utlösning. Stefan skickade iväg en av dem med en walkie talkie till en dunge och förgrep sig på den som var kvar. Det var onani och oralt. Han och A tillfredsställde Stefan. Stefan stoppade in sin snopp i deras munnar. Stefan tog tag i honom i huvudet och i armen, höll runt huvudet, tryckte in sitt könsorgan och juckade tills han fick utlösning. Det var äckligt. Han fick sitta på knä eller på huk. Det gjorde ont när Stefan tog tag i honom. Det höll på tills Stefan fick utlösning. Det tog olika lång tid vid olika tillfällen, 5 – 10 minuter. Han kommer inte ihåg att han fick ont i käkarna, men han var äcklad, rädd och chockad. Hans mamma frågade honom varför han hade blåmärken på armarna, han hade mycket blåmärken. Det var för att Stefan hade tagit tag i honom, men han sa till mamma att han hade ramlat. Han hade även blåmärken på knäna. Händelserna med walkie talkie inträffade flera gånger, det var en ganska vanligt grej. Det började 1999, det hände 7 – 10 gånger det året. A blev utsatt för samma sak som han. Då var det hans tur att sticka iväg med en walkie talkie.

På gatan fanns blå containrar. Där fick både han och A ta på Stefans snopp och ha den i munnen tills Stefan fick utlösning. Det var också så att Stefan tog på deras könsorgan. Stefan drog ner deras shorts och tog på dem. Han och A skulle antingen onanera på Stefan eller göra det oralt. När de gjorde det oralt stoppade Stefan in sin snopp i munnen på dem och juckade. Detta hände också sommaren 1999. Det hände en gång när han och A var där tillsammans och en gång när han var där själv.

På uppfarten till huset stod en bil, en röd Mitsubishi. Där förgrep sig Stefan på honom och A analt. Det gick till så att Stefan förklarade vad de skulle göra och så

vidare. Han kände alltid att han liksom ville skydda A. Därför gick han alltid före A och hoppades att A inte skulle bli utsatt. Han tyckte att det var värre att se A lida än att själv bli utsatt. Vid bilen fick han och A luta sig mot motorhuven. Stefan förde in sitt könsorgan analt i honom. Det gjorde ont, det var äckligt, det var fruktansvärt. Stefan höll på i cirka fem minuter. Sedan bytte han till A och gjorde samma sak på honom. Det var fruktsansvärt att se A bli utsatt. Han kände sig maktlös. Han såg på A:s ansikte att han led och hade ont. Det pågick tills Stefan fick utlösning. Han kommer inte ihåg om det var i eller på någon av dem. Det inträffade en händelse vid den röda bilen, det var 1999.

Han var fruktansvärt rädd vid händelsen vid garageuppfarten. Han har aldrig, varken före eller efter, känt en sådan rädsla. Han både ville och ville inte att mamma skulle komma ut. Det var nästan ännu värre att se A bli utsatt än att bli utsatt själv.

Mellan deras bostad och Gullbrannagården, och även nära stranden, fanns en inlinesramp. Han och A var där och åkte mycket inlines. Det hände att Stefan kom körande med sin moped när de var där. Det skedde orala övergrepp vid buskaget nära rampen. Stefan hade sin snopp i hans mun och även i A:s. Det hände flera gånger vid rampen. Detta hände båda åren, men mest 2000 då de var där mer.

I närheten av rampen, vid en fritidsgård, fanns en stor äng. På stranden hände det saker också. Det fanns slingor runt stranden där man kunde springa. En gång körde Stefan in en liten bit med honom där och förgrep sig på honom oralt så att Stefan fick utlösning. Det gick till som vid tidigare tillfällen, Stefan juckade tills han fick utlösning.

Allt utspelade sig på de här ställena där de befann sig. Det fanns en studsatta på Gullbrannagården och en BMX-bana. Där var han också ensam med A och Stefan

vid flera tillfällen. Samma saker hände då; han och A fick tillfredsställa Stefan med onani och oralt och Stefan tog på dem. Stefan sa att allt var fullt naturligt.

De var mycket i trädgården och lekte. Han har svaga minnen från poolen och att de badade där. Vad han minns hände det inte så mycket mer där än att Stefan tafsade på honom och A. Bakom huset, ut mot gatan, fick han onanera åt Stefan. Det var högt buskage där som gjorde att det inte gick att se in.

Den första gången som det var analt samlag var den nämnda händelsen vid den röda bilen. Det förekom anala samlag flera gånger, men hans starkaste minne är från händelsen vid bilen. Det hände också i husbilen. Han har svårt svara på vilket år det var, antingen 1999 eller 2000. De var mycket inne i husbilen. De satt där och lyssnade på musik. Vid ett tillfälle i husbilen blev han analt våldtagen av Stefan. Det var till vänster, in mot bordet. A var också med i husbilen men han vet inte var han var. A blev inte utsatt den gången och han vet inte om A har blivit utsatt för anal våldtäkt i husbilen någon gång.

Han blev utsatt för 3 – 5 anala samlag. De orala samlagen var väldigt många, 25 – 35. Det var mest 1999 när det började men även 2000. Det blev så att man ville få det överstökad när Stefan kom. Han förstod att det inte hjälpte att streta emot. I början, ute på ängen, stretade de emot. Då tog Stefan tag i dem. Det var obehagligt, han kände sig instängd och fasthållen och det gjorde ont. Stefan sa att det som hände var normalt.

Han vägde nog inte så mycket på den tiden, dock lite mer än A. Kanske 40 – 45 kg. Stefan var stor och vuxen. Det fanns tillfällen när han och A försökte streta emot. Om de hade sagt att de inte gick med på det tror han att det hade genomförts ändå. Stefan blev upprörd om de stretade emot. B blev rädd.

Han och A pratade inte med varandra om det som hände och inte med mamma eller pappa heller. De ville inte det, det kändes skamligt. Mamma frågade ofta om blåmärken som de hade. När det hände berättade han om det för Tommy Aspén och Jonas Dalensjö. Jonas var i området på somrarna och campade på Gullbrannagården. Han berättade inte detaljer för dem, men lite om vad som hänt och vad Stefan hade gjort. Han vet inte om A var med då. Han har känt både Jonas och Tommy väldigt länge. Han litade på dem och kände sig trygg med dem. Han minns inte vad de sa när han berättade för dem. Tommy har väl nämnt det någon gång i vuxen ålder, att han träffat på Stefan och att Stefan är homosexuell.

Han mådde jättedåligt, var livrädd och kunde inte sova och han hade även nattskräck. När hans föräldrar försökte ta tag i honom när han vaknade på nätterna kände han inte igen dem. Det tog jättelång tid innan han vaknade till. Han minns detta så väl. Detta mående började i samband med händelserna med Stefan. Skolarbetet gick inte alls bra. Han kunde inte koncentrera sig. Han blev lite lämnad åt sidan, det var mest fokus på A eftersom det misstänktes att han hade dyslexi.

Han fick inte hjälp på Bup. I 14-15 årsåldern tog mamma med honom till psykolog och de pratade. Han fick antidepressiva mediciner. Han hade börjat göra konstiga saker, han spottade hela tiden. De sa att det var ticks. Han har haft olika sorters ticks; spottat, haft ryckningar och gjort olika ljud. Problemen med ticks började i samband med de aktuella händelserna, efter det att de hade flyttat från Gullbranna efter sommaren 2000. Han mådde mycket dåligt och blev personlighetsförändrad, folkskygg och deprimerad. Han har gått på antidepressiv medicin till och från. Han har varit påverkad av dessa händelser hela livet och det har gnagat i hans huvud. Han är sådan som person att han försöker förtränga saker, men det går inte att göra det med sådant här. A påverkades också jättemycket. Även A fick sömnproblem, vaknade på nätterna och sov hos mamma och pappa.

En dag förra året hade han varit i Göteborg och träffat sin son och sonens mamma. Han åkte tåg tillbaka till Halmstad. En man gick förbi honom på tåget. Han tyckte att det var Stefan. När mannen kom tillbaka frågade han om det var Stefan. Det var en ren impuls. Han hoppades att det inte skulle vara Stefan men det var det. Stefan satte sig ner. De pratade nog om allt möjligt men han kommer inte ihåg om vad. Det var som ett band som spelades upp i huvudet på honom med de händelser som inträffade 1999 och 2000. Stefan arbetade som väktare på tåget. Stefan frågade efter hans nummer och undrade om de skulle gå ut och ta en öl någon gång. Han gav Stefan sitt nummer innan han hoppade av tåget. Det var en ren impuls att lämna ut numret, han ville bara komma av tåget. Han var inte intresserad av att träffa Stefan och ta en öl med honom. Han fick upp massor av bilder i huvudet av det som hänt.

Det gick några veckor. Han tänkte och tänkte. Allt gick utför och han höll på att bli tokig. Han hade ångest och panikattacker. Han visste inte vart han skulle ta vägen. Han åkte upp till sin bror F i Stockholm och umgicks med honom. Det var i februari/mars förra året. En kväll pratade han och F ganska mycket, även om känsliga saker. F tog upp saker från sin barndom. Han kände att han hade läge att berätta. Han förklarade för F vad Stefan hade gjort mot honom och A. F flög upp ur sängen och blev upprörd. F sa åt honom att ringa polisen annars skulle F göra det själv. Han ringde till A och frågade om han kom ihåg Stefan och vad han hade gjort mot dem. A sa att han gjorde det. Han frågade A varför de inte hade pratat om det tidigare. A sa att det var konstigt. B ringde till polisen och förklarade lite vad som hänt och frågade vad de tyckte. Polisen sa att han borde åka till närmaste polisstation och anmäla. Han var i Stockholm och väntade tills han kom hem till Halmstad. Han tyckte att det var jobbigt att berätta för F. F har sagt att han inte vill veta några detaljer.

På senare tid har han medicinerat med sömntabletter, antidepressiva tabletter och lugnande tabletter. Det hjälper inte så mycket men det gör honom mer balanserad. Han har haft samtalskontakt med Lollo på Brottsofferjouren. Han har varit

deprimerad ända sedan detta hände, det har alltid funnits i hans bakhuvud. Hans sexliv har påverkats av händelserna. Han har svårt att visa sig och öppna sig. Han förknippar det med händelserna, han känner skam. Kvinnan som han har barn tillsammans med vet att han har mått dåligt men inte varför. Det är skitjobbigt att vara här idag och berätta, det känns som att bli våldtagen igen. Han har tagit lugnande tabletter för att klara av att gå hit idag.

Det som A har berättat kommer han ihåg, men han minns de olika händelserna i lite annan ordning. Det är inga felaktigheter i A:s berättelse. Som han minns det började det med händelserna på mopeden, sedan det som hände på ängen och därefter händelserna vid containrarna och övriga platser som han berättat om.

Han och hans föräldrar har alltid haft en bra relation. Han har kunnat prata med sina föräldrar om vad som helst men han klarade inte av att berätta om detta. Han kände skam och skuld inför det som hade hänt. Han var rädd för att det skulle anses som hans fel på något sätt. Han känner av skammen och skulden än i dag. Föräldrarna vet nu vad han och A har blivit utsatta för men de vet inga detaljer.

Han har en stark minnesbild av att Stefan alltid blev röd i ansiktet när han fick utlösning. Han är rädd för ljudet från mopeder av sådant slag som Stefan körde. Han förknippar motorljuden med händelserna. Efter de anala våldtäkterna fick han ont i analöppningen. Smärtan satt i många dagar. Han minns inte att han haft blåmärken på armarna och på halsen.

Han delar A:s beskrivning av deras relation. De är tigha och har alltid varit det. De ringer varandra ofta och träffas mycket. A har mått jättedåligt de senaste åren. Han kommer ihåg att A var sängliggandes under fem år, de bodde då grannar i Göteborg. A var då i en djup depression. Han mådde dåligt själv också. Han har varit deprimerad hela livet egentligen och spekulerat om varför. När han börjat rota och

gräva i detta har han förstått att hans mående beror på det som Stefan utsatte dem för.

Stefan Emanuelsson

1999 – 2000 bodde han i ett hus på Paprikavägen i Gullbranna tillsammans med sina föräldrar. Han var 15 – 16 år då. Han hade rätt många kamrater, dock inte på gatan. A och B bodde längre upp på gatan. Han umgicks med dem. Han tror att han träffade dem första gången 1997 då han blev medbjuden av deras pappa till F14 för att prova på att skjuta. Han var väldigt intresserad av Försvarmakten då. Han vistades inte hos A:s och B:s familj, men han träffade deras pappa och bror E på gatan. Han fick en gång en inramad tavla av pappan.

Han blev bjuden hem till A och B av deras pappa när E fyllde 21 år. Det kan ha varit 1999. Han fick komma in i trädgården och bada. Det var han, A, B och E som badade. Det var den enda gången han badade i poolen som familjen hade på tomten. Det var cirka en meter högt vatten i poolen. Det var inga andra barn där. Han umgicks inte så mycket med A och B eller någon annan i deras familj. Det hände inget speciellt, han var inte osams med någon.

Han var avsevärt smalare på den tiden än i dag och lite kortare. Han vägde cirka 55 – 60 kg. A och B var inte jättestora vid den tiden. Han kan inte minnas någon skillnad i storlek mellan dem. De gick klädda som alla andra på sommaren; shorts, t-shirt och gymnastikskor.

Han sprang på A och B på gatan ibland på väg till skolbussen. Det hände inget speciellt. Han tror att de gick på samma skola som han, Trönningeskolan.

På Paprikavägen och runt omkring fanns inte så mycket; en campingplats, en skateboardramp som var i dåligt skick. Han åkte inte på den. De som inte åkte

hängde med kompisar där. Han var med kompisar där. Hans kompisar hette Magnus, Björn och Fabian. De kunde åka. Han tog sig till rampen på cykel och ibland på moped. Han fick en moped, en Yamaha DT, när han fyllde 15 år. Han hade den för att ta sig till och från skolan och slippa åka skolbuss. Han åkte även in till stan med den och till skateboardrampen och stranden. Det fanns en liten BMX-bana också i området. Han cyklade där en del.

Utanför husen fanns en hyfsat stor äng. Han har för sig att det även fanns fotbollsmål där. Han spelade inte fotboll och gjorde heller inget annat på ängen. Men självklart hände det att han var där, han tog vägen över ängen med cykel ibland. I början av gatan fanns en återvinningsstation med två containrar och igloos med grus runt omkring. Man kunde gömma sig bakom containrarna, men det gick att se från sidan.

Han har aldrig haft någon walkie talkie, förutom möjligtvis när han var mycket ung. Det fanns en bäck vid stranden med träd och buskar. Den låg vid skateboardrampen. Rampen var i dåligt skick. A och B åkte på den.

A och B var alltid mobbade. Det var alltid de som fick skiten när det hände något i skolan. Han vet inte varför, det var alltid så. Han minns väl att A:s och B:s mamma pratade med honom om det. De kom bra överens och han lovade henne att hålla koll i skolan hur det kom sig att A och B alltid fick skiten. Mamman bad honom säga till om hon såg något. Han gjorde det.

Uppfarten till A:s och B:s hus såg ut precis som uppfarten till hans hus. Kvarteret var som en cirkel. På uppfarten till A:s och B:s hus stod en husbil uppställd. På sidan av huset fanns en ramverkstad som D använde. Det fanns en röd bil på uppfarten också. Husbilen var av äldre modell, ganska stor. Den såg ut som en vanlig husbil inuti; förarsätet fram, bord och soffa baktill. Han vet inte om det fanns två våningar i husbilen. En gång blev han medbjuden av D och E att åka med

husbilen till Påarp och bada. Det var på sommaren 1999 eller 2000. Han var med D i husbilen också när de hade köpt den, han tror att de köpte den precis innan sommaren 1999. Han har inte varit inne i husbilen mer. Han var inte på uppfarten särskilt mycket.

Altanen på A:s och B:s hus vette in mot trädgården på baksidan. Det var en häck som gick runt halva huset och det fanns också staket mot grannens tomt. Häcken var rätt hög och den kan ha varit tjock. Han minns inget hål i häcken som man kunde gå igenom för att komma ut på ängen.

Han åkte med sin moped till A:s och B:s hus någon gång. Det kan ha varit precis när han hade fått mopeden. Då var E där. Han umgicks inte med E, han tror att E gick i klassen under hans äldre syster. Han kan inte komma ihåg att E frågade honom varför han umgicks med de där små.

Under den aktuella perioden mådde han ganska bra. Han hade problem i skolan. Han har aldrig haft något läshuvud och hade svårt för att plugga. Han gick inte och pratade för sig själv.

Vad kan minnas var han som mest 5 – 6 gånger hos A:s och B:s familj under 1999 – 2000. Han minns inte att han skulle ha varit där ofta eller en gång i veckan.

När han träffade B på tåget arbetade han där som personskydd åt konduktörerna. Han gick mot tågets färdriktning. Han hörde någon som ropade ”Stefan” bakom ryggen på honom. Han vände sig och såg att det var B. Han fortsatte att gå för att kolla igenom hela tåget. Han gick sedan tillbaka till B, stannade och hälsade. Han gick in vid sätet framför och pratade med B. B frågade vad han arbetade med, han berättade att han arbetar som väktare och som installatör av säkerhetssystem. Han berättade inte hur han lever men var han bor. B frågade efter hans telefonnummer och om de skulle ta en öl någon dag. Han lämnade ut sitt nummer. Det var lite

konstigt eftersom de inte träffats på åtskilliga år. Han fortsatte sedan sitt arbete och följde med konduktören.

Han tänker inte så jättemycket om A:s och B:s berättelser. Det har aldrig hänt så vad ska han tänka? Han vet inte varför de berättar som de gör. Han har ingen förklaring till det. Han har funderat men inte kommit fram till något. Han har badat i deras pool, åkt i deras husbil och varit på skateboardrampen men inget av det som A och B har berättat har hänt. Det förekom ingen vidröring av könsorgan när de badade i poolen.

När polisen ringde honom angående detta körde han bil på motorvägen. Han tänkte ”vad fan är det frågan om” och var nära att köra av vägen. Det blev helt svart. Det var som att leva i en dimma när han blev kallad till polisen. Hela världen rasade. Det är jobbigt att sitta här, anklagad för saker han inte har gjort.

Han har inte haft någon kontakt med A eller B efter den aktuella tiden, förutom att han träffat på dem på stan någon gång och hälsat. De har inte haft någon kontakt på senare tid. Han har inte varit osams med A eller B vid något tillfälle.

Han har skjutsat A eller B på mopeden någon gång. Han satt fram och A eller B satt bakom honom. Han fick skit för det sedan av deras mamma. Det måste ha varit när han hade fått mopeden, sommaren 1999. Han berättade detta för polisen, han är nästan helt säker på det. Det kan ha varit så att någon av bröderna fick sitta framför honom och hålla i styret. Han tog inte på pojken könsorgan, inte ens av misstag. Det var manuell växellåda på mopeden och man måste hålla i kopplingen för att växla. Han ser det som en omöjlighet att han kan ha tagit pojken på könsorganet. Anledningen till att han i polisförhöret sa att han är ganska säker på att han inte skjutsat någon av bröderna på sin moped, är att det var väldigt stressigt och han fick en blackout vid förhöret. Han fick ta ledigt från jobbet och hålla på och krångla.

Det stämmer att han lever tillsammans med en man i dag.

Tommy Aspén

Han känner A och B. Han lärde känna dem i femårsåldern, och de har varit bästa vänner sedan dess kan man säga. Han är lika god vän med dem båda. Han är född 1988, samma år som A och B. När de var 10 – 11 år bodde de i Gullbranna. Han bodde inte på samma gata som A och B. De umgicks nästan varje dag och gick i samma klass vissa perioder. Han vet vem Stefan Emanuelsson är men kan inte säga att han känner honom.

Han vet vad saken gäller. Det började med poolen i A:s och B:s trädgård. Stefan började komma dit och efter ett tag märkte han en skillnad på A och B när Stefan var där. Man märkte att A och B inte riktigt tyckte om att Stefan kom, de blev mer tillbakadragna och var inte lika glada och spralliga som annars.

Han är rätt säker på att poolen köptes 1999. Alla badade väl i den egentligen, alla A:s och B:s kompisar. Det var nog flera gånger som Stefan badade i den. Han vet inte om det hände något då.

Efter ett tag kom A och B till honom och berättade att Stefan hade gjort saker med dem. De sa först att det var äckliga saker men de ville inte säga vad. De var livrädda, de vågade inte, de darrade nästan när de berättade. Som han kommer ihåg det stod de på uppfarten när han fick höra om det första gången, men han är inte helt säker på det. Det var båda två, A och B, som berättade. Han kommer inte ihåg ordagrant vad de sa. Eftersom han var så ung tror han inte att han kunde lägga märke till så mycket. Han tänkte inte så mycket på det, men A och B var inte riktigt lika glada längre. A och B ”sjönk” när Stefan kom. Efter att A och B hade berättat detta brukade han gå hem när Stefan kom. Han ville inte själv bli utsatt för något, även om han inte förstod innebörden av det. Han tyckte att Stefan var där rätt ofta.

Om han var hos A och B tre gånger i veckan var Stefan där ungefär två gånger i veckan. Stefan badade i poolen och gick runt i trädgården. Han vet inte precis vad Stefan gjorde men han var där.

Han kommer inte ihåg om det var den sommaren, 1999, eller sommaren efter, 2000, som A och B berättade vad det var för äckliga saker som Stefan gjorde. Då fick han veta av A och B att Stefan hade stoppat in sin snopp i rumpan och i munnen på dem. Både A och B var med men han vet inte om det var båda eller en av dem som berättade för honom. Han minns inte var de var då. Som han förstod det på A och B var det hela tiden det hände, alltså så ofta Stefan fick chansen. Det var inte på en plats som det hände, han tror inte det, men han minns inte att de pratade om platser. A och B mådde inte bra alls. De skakade och var nästan livrädda. Han fick inte berätta om det för någon. Han blev också rädd. A och B ville inte prata mer om det. Han såg att de var rädda och de sa det också. A och B mådde inte speciellt bra sommaren 2000. De var nedstämda och tittade sig över axeln, de var hispiga eller vad man ska kalla det. Han antar att A och B berättade för honom eftersom de var bästa vänner. De sa att han verkligen inte fick berätta det för någon annan. Det var inget tal om att de skulle berätta för sina föräldrar, han antar att de både var rädda och skämdes.

Stefan körde moped runt omkring i Gullbranna. Mopeden var en MT5 eller DT. Stefan var alltid själv på mopeden. Ibland när han kom hem till A och B stod Stefans moped där. A och B var väldigt små och taniga när de var i 10 – 11 årsåldern. Stefan var mycket större än dem.

A och B har alltid haft vänner. De var lite stökiga i skolan och hade svårt att koncentrera sig. I slutet av sommaren 2000 flyttade A och B med sin familj. De var jätteglada över det, han antar att det var för att komma därifrån. A och B var inte mobbade.

En gång när han och A var ute och gick efter skolan, han tror att de gick i åttan då, såg A Stefan. A tog tag i honom med båda händerna, pekade på Stefan och frågade om han kom ihåg vad han berättade när de var små. Han visste redan att det var Stefan. Det hände inget mer, de gick bara åt ett annat håll. Han kan inte komma på något annat sammanhang där saken kommit upp. En gång skämtade han med A, när de hade olika uppfattning om något, och sa ”det är ju inte jag som har blivit knullad i röven”. A frös till och fick jätteångest när han sa det. De pratade inte mer om det.

Han är nära vän med både A och B än i dag. Både A och B har under åren mått väldigt dåligt i perioder. De har båda varit deprimerade. De har sagt det till honom och han har också märkt det på dem, t.ex. att de varit folkskygga och velat ligga i sängen hela dagarna. A har ringt honom och berättat att han haft självmordstankar. A sa inte varför han mådde dåligt, han tror att A sa att han inte visste varför.

Han har haft vanlig kontakt med A och B inför rättegången. I somras ringde A och frågade om han mindes vad de berättade när de var små. Det första som slog honom var att det gällde detta med Stefan, men samtidigt visste han att A och B inte gillade att prata om det. A tog ett djupt andetag och sa att det gällde Stefan. Då sa han att han mindes. A sa att de skulle göra en polisanmälan och att de ville att han skulle ställa upp och vittna. B sa att han hade träffat Stefan på tåget och att han efter det kom ihåg vad som hade hänt och då ville anmäla.

A och B är som personer generösa och omtänksamma. De kan ljuga på skämt men inte annars. Han tror inte att de ljuger om detta, han har sett hur dåligt de har mått.

Jonas Dalensjö

Han känner A och B. De blev kompisar när han var på semester i Gullbranna med sin mormor och mamma. Han är född 1985. Han var i 13-årsåldern första sommaren han var där, han var där flera somrar.

Han har fortfarande bra kontakt med A och B. I höstas eller i slutet av sommaren började A och B prata om att de skulle anmäla detta. Då kom han ihåg att de hade pratat om de här händelserna för längesedan när han hälsade på dem. A och B pratade då om att Stefan Emanuelsson äcklade sig på dem, tafsade på dem och sa att de skulle visa sina könsorgan. Stefan lockade med att de skulle få köra moped.

Det var i första hand B som pratade med honom och sa att de funderade på att göra en anmälan. Det var lite fram och tillbaka från A och B om de skulle anmäla.

Det var för längesedan som han fick veta något första gången. Han har minnesbilder av det. Det var Stefan som skulle ha gjort det. När B ringde i somras eller i höstas sa han Stefans efternamn och tog fram en bild på Stefan på Facebook och kände igen honom direkt. A och B var rädda för Stefan på den tiden och de aktade sig för honom. Annars var de inte rädda för någon. Om Stefan kom på sin moped eller om de såg honom avlägsnade sig A och B. De är annars ganska tuffa av sig.

De var ju ganska unga då, han var ju barn själv och tog det då inte så jätteallvarligt. Första gången sa B bara att de var rädda för Stefan, att man skulle akta sig för honom, att Stefan ville att de skulle visa könsorganen och att han hade tafsat på dem på könsorganen. På den tiden var det nog B som Jonas pratade med och hade mest kontakt med. A kan ha sagt något om det också. Han vågar inte säga säkert om han pratade med dem en och en eller med båda samtidigt. Det kom upp även vid något tillfälle efter det att A och B hade flyttat från Gullbranna. A och B sa inget om att han inte skulle berätta för någon men han höll det för sig själv. Vad han vet är det bara han och Tommy Aspén som vet om det. Han har inte pratat med Tommy om detta, de är inte så nära vänner.

När han var hemma hos A och B – han bodde hos dem någon vecka på somrarna – hände det att Stefan kom förbi på sin moped. A och B blev rädda då. Det hände inget speciellt vid poolen vad han minns.

A och B har mått lite upp och ner under åren. Han vet att båda har tagit antidepressiva mediciner i många år. Han tror absolut att det som hände då avspeglar sig i hur A och B mår idag. A och B har inte själva sagt varför de mått dåligt.

Följande uppgifter som han lämnat i polisförhör stämmer. *Jonas tillfrågas om i vilket sammanhang A och B berättade att Stefan hade tafsat på dem och Jonas berättar att det var ett sådant sammanhang då de hade sagt att man skulle akta sig för Stefan. Jonas hade då frågat varför man skulle akta sig. Jonas kommer ihåg att A och B ofta gömde sig då de hörde att Stefan kom körandes. Jonas minns att A och B hade berättat att Stefan hade krävt att de skulle dra ner byxorna och visa sina könsorgan för Stefan för att de skulle få köra moped. Jonas uppfattade att A och B var rädda för Stefan och tror även att Stefan kan ha hotat dem.*

A och B har väldigt bra kontakt med sina föräldrar och de pratar om allt. Men de har inte pratat med föräldrarna om detta, vilket är lite förvånande som han ser det. A och B har väl skämts, han vet att de tycker att det är jobbigt.

Vittnet C

1999 – 2000 bodde hon och hennes man D tillsammans med sina söner A och B på Paprikavägen i Gullbranna. Det var en fristående villa med två våningar och med en trädgård om cirka 800 kvm. Runt tomten gick en jättestor och tjock granhäck. På baksidan hade de en altan och på somrarna hade de en pool uppställd där. Tomten gränsade till ett grönområde. Det gick att komma igenom häcken ut på grönområdet

genom en liten öppning. På uppfarten vid huset hade de en husbil och två bilar av märket Mitsubishi, en röd och en vit.

De hade under åren flera olika pooler uppställda på tomten. Hon tror att det var 1998 eller 1999 som de köpte en större pool, cirka 4,5 meter i diameter. Det var flera barn, A och B och deras kompisar, som var där och badade mycket. Stefan Emanuelsson var också där och badade. Det var inte ovanligt att han var där.

Det förekom säkert att A och B lekte med Stefan någon annanstans än på tomten. Stefan hade en moped och han skjutsade A och B på den. Hon sa åt Stefan att inte skjutsa dem utan hjälm. Det hände bara en gång vad hon vet. Barnet satt då bakom Stefan på mopeden.

Sommaren 1999 var väldigt vacker med många soliga dagar. A och B och många andra barn, bl.a. Stefan, lekte mycket och badade i poolen. En dag var hon i sovrummet och bäddade sängen. När hon tittade ut såg hon B springa vid ett äppleträd. Stefan sprang efter B och puttade omkull honom. Stefan la sig över B, försökte dra av honom byxorna och började jucka mot honom. Hon öppnade fönstret och skrek ”vad gör du?”. Stefan sa att de bara lekte. De hade på sig badbyxor. Hon fick aldrig veta vad som hände. Hon frågade A och B vad de gjorde med Stefan, hon blev orolig. Barnen gav henne inget svar. Hon berättade för D om vad som hänt. Han tog Stefan åt sidan en gång och pratade med honom. En annan händelse som hon minns med Stefan är när hon hörde skrik utifrån gatan. Hon gick ut och såg att någon av A och B låg på gatan och att Stefan stod bredvid. Någon av A och B satt upp och grät. Hon antog att Stefan hade slagit barnen och sa åt honom att sluta med det.

A och B var väldigt lyckliga barn före sommaren 1999. Efter den sommaren mådde de inte bra. B hade mardrömmar och skrek på nätterna. Han hade jättestora sömnproblem, han skrek och var rädd och kände inte igen sig när han vaknade. A

hade liknande problem. En natt vaknade hon av att hon hörde fruktansvärda ”dödsskrik”. Det var A som skrek. När hon kom in i hans rum satt han i ett hörn och skakade. A sa att han hade sett en kille med keps som hade stått i hans rum. D arbetade på F14 och var ibland inte hemma på nätterna.

Det gick snett för A och B i skolan. Hon och D förstod inte vad det berodde på. Barnen var deprimerade och hade nattskräck. B började plötsligt spotta mycket och torkade sig hela tiden om händerna och om munnen. Det var en konstig grej. Hon sökte läkare för barnen, först för A. De var på BUP och gick på terapi där. De var tvungna att ta även B till läkare. Barnen kunde inte koncentrera sig. Läkaren skrev ut antidepressiva tabletter till B. Läkaren sa att spottandet kunde vara ticks som berodde på saker som hänt i skolan. A gick i psykologisk terapi fram tills han var 15 år. Det var påtagligt att varken A eller B vågade vara ensamma, de hade svårt att göra en så enkel sak som att gå ut med soporna.

A och B hade många gånger blåmärken. B hade det även vid halsen. Hon frågade barnen vad de gjorde men hon fick aldrig veta något.

A var alltid liten och nätt, B var något längre. Hon vet inte vad de vägde. Stefan var en stor pojke jämfört med A och B. Stefan var lillgammal, lite udda. Hon tyckte inte om honom och såg alltid något konstigt när han var med. Hon gillade inte att Stefan var kompis med hennes barn, det var alldeles för stor åldersskillnad. Stefan var ofta hos dem.

A och B mådde jättebra fram till 1999. Allt började då. Hon och D borde kanske ha anat mer, men de förstod inte vad som hände. Efter sommaren 2000 flyttade familjen från Gullbranna. Pojkarna var glada att flytta men de hade fortsatta problem. De har mått dåligt under åren och hon tror att de båda tar antidepressiva mediciner idag. Hon tror att A och B känner skam och skuld och att det är därför de inte har berättat förrän nu.

Vittnet D

A och B mådde väldigt dåligt under somrarna 1999 och 2000. Han och C var tvungna att flytta ner B från övervåningen eftersom han hade mardrömmar. A hade också det. A och B växte upp som normala barn utan sömnproblem. Plötsligt förändrades det, det var som att dra ur proppen ur ett badkar. A och B fick problem med skolan, de hade ingen energi och inget intresse för skolgången. Han och C försökte att hjälpa men det gick inte.

A och B hade många kamrater som kom och hälsade på. Stefan Emanuelsson bodde lite längre ner på gatan. Stefan kom in och hälsade ibland. Stefan kunde t.ex. titta på när han höll på att arbeta med en bil eller snickrade. De pratade lite.

Stefan umgicks med A och B. Han kommer mest ihåg sommaren 1999, den var speciell då A:s och B:s storebror höll på att ta körkort för motorcykel. Det var en fin sommar. Det var många barn som var hemma och badade i deras pool. Stefan var också där. Han kan inte säga hur många gånger Stefan var där, men det var ingen ovanlig syn att se honom i trädgården. Det var helt naturligt att Stefan var där när han kom hem från jobbet. Stefan kanske badade, hoppade eller lekte med barnen.

C berättade för honom om en händelse när hon sett B och Stefan springa på baksidan och Stefan hade lagt sig på B, slitit av hans byxor och gjort juckande samlagsrörelser mot honom. Det hände 1999 på sommaren. C berättade också om andra händelser, bl.a. en händelse ute på gatan när – som han minns det – B hade legat på marken och skrikit, men han la inte någon större vikt vid det.

Vid den aktuella tiden arbetade han på Försvarsmakten som bevakningschef. Han hade dygnstjänst och arbetade ibland två dygn i sträck.

De fick söka hjälp för pojkarna. A fick hjälp via BUP. A var där ganska många gånger. Han var själv med några gånger i början. A hade fått psykiska störningar, problem med sömnen, han var orolig, hade mardrömmar, var mörkrädd, ville inte vara själv, var okoncentrerad och hade svårt med skolgången. Även B hade sömnsvårigheter. B spottade och höll på och grejade. Pojkarna har inte mått så bra men han och C har inte vetat varför.

De hade en husbil som stod på uppfarten och också två bilar av märket Mitsubishi, en röd och en vit.

Han vet inte varför detta har kommit upp nu. Som han har förstått det var det vid något tillfälle som B färdades till Göteborg som han stötte på Stefan när denne arbetade på tåget och att det därför har kommit upp nu. Han vet vad det handlar om men har sagt till A och B att de inte behöver berätta detaljer för honom.

DOMSKÄL

Skuld och rubricering

För en fällande dom i mål om sexualbrott krävs, liksom i brottmål i övrigt, att domstolen genom den utredning som har lagts fram bedömer att det är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort det som åklagaren påstår.

Av avgörande betydelse för bedömningen i detta mål är att värdera trovärdigheten och tillförlitligheten i målsägandenas uppgifter i belysning av vad som i övrigt har framkommit. Uttrycket ”utom rimligt tvivel” innebär att det ska vara praktiskt sett uteslutet att det förhåller sig på något annat sätt än vad som påstås i åtalet; det är alltså inte tillräckligt att målsägandena framstår som mer trovärdiga än den tilltalade, utan det krävs att det genom utredningen kan anses klarlagt att den tilltalade är skyldig. En trovärdig utsaga från en målsägande kan, i förening med

vad som i övrigt har framkommit i målet, vara tillräckligt för en fällande dom (se rättsfallet NJA 2010 s. 671 med hänvisningar).

Som Högsta domstolen har uttalat i det ovan angivna rättsfallet är det många gånger svårt att bedöma en utsaga med ledning av det allmänna intryck som målsäganden ger eller av icke-verbala faktorer i övrigt. I stället finns det ofta anledning att lägga vikt främst vid sådana faktorer som avser innehållet i berättelsen som sådan, exempelvis i vad mån den är klar, lång, levande, logisk, rik på detaljer, påvisat sanningsenlig i viktiga enskildheter samt fri från felaktigheter, motsägelser, överdrifter, svårförklarliga moment, konstansbrister, dåligt sammanhang eller tvekan i avgörande delar.

Den mycket långa tid som gått sedan de i målet aktuella händelserna ger anledning till särskild försiktighet vid värderingen av de uppgifter som lämnats.

Målsägandena A och B har båda lämnat klara, långa och sammanhängande berättelser. De har i stora delar berättat spontant, utan ledning av preciserade frågor. Målsägandena har också i allt väsentligt lämnat samstämmiga uppgifter om vad Stefan Emanuelsson ska ha utsatt dem för; den omständigheten att målsägandena lämnat något olika uppgifter om i vilken ordning olika saker inträffat framstår inte som anmärkningsvärt mot bakgrund av den tid som gått och att det varit fråga om många händelser som utspelat sig under en begränsad period.

Båda målsägandena har vidare redogjort för detaljer från enskilda händelser, både när det gäller vad som inträffat och på vilken plats i området det skett. De har också berättat detaljer om mer perifera saker, som t.ex. färgen på en bil, färgen på containrar, formen på ett bord i en husbil och beskrivning av vegetationen i området. Också i dessa avseenden är målsägandenas uppgifter samstämmiga. Det har inte framkommit några felaktigheter eller svårförklarliga moment i

målsägandenas berättelser. När målsägandena har varit osäkra eller inte vetat svaret på en fråga har de sagt det.

Det finns anledning att resonera kring varför målsägandena inte berättat om händelserna tidigare, t.ex. för sina föräldrar, och varför de har väntat så länge med att anmäla händelserna. Målsägandena har svarat på frågor om detta. Deras uppgifter – att de känt stor skam och skuld för det inträffade, att de försökt förtränga och att de därför inte har velat eller orkat dela med sig av vad som hänt – framstår enligt tingsrätten inte som anmärkningsvärda, särskilt sett i ljuset av vad som framkommit av A:s och B:s berättelser men också uppgifter från vittnena om hur dåligt målsägandena har mått under långa perioder allt sedan händelserna inträffade. Både A och B har på ett trovärdigt sätt förklarat vilket stort steg det har varit för dem att berätta och göra anmälan och också att delta i huvudförhandlingen. Att det dröjt så länge innan målsägandena anmälde utgör mot bakgrund av det anförda inte skäl att ifrågasätta deras uppgifter om händelserna.

Det har inte framkommit något som ger anledning att anta att A och B oriktigt skulle beskylla Stefan Emanuelsson för att ha begått brott mot dem.

Stefan Emanuelssons uppgifter är allmänt hållna. Det kan konstateras att Stefan Emanuelssons uppgifter om att han inte vistades mycket hos A och B motsägs av uppgifter från såväl målsägandena som vittnena Tommy Aspén, C och D. Genom dessa uppgifter är det klarlagt att Stefan Emanuelsson vistades betydligt mer hos A och B än vad han själv har uppgett.

Målsägandenas uppgifter får stöd av vad vittnena Tommy Aspén och Jonas Dalensjö har uppgett. Tommy Aspén har redogjort för att A och B under 1999 och 2000 berättade först att Stefan Emanuelsson utsatte dem för äckliga saker och sedan, mer preciserat, att han stoppade in sin snopp i deras munnar och rumpor. Tommy Aspén har också berättat att A och B förändrades när Stefan Emanuelsson

kom och då inte var lika glada och spralliga som annars, samt att målsägandena var rädda för Stefan Emanuelsson. Jonas Dalensjö har uppgett att målsägandena för honom berättade att de var rädda för Stefan, att man skulle akta sig för honom, att han ville att de skulle visa könsorganen och att han hade tafsat på dem på könsorganen.

Mot bakgrund av det anförda bedömer tingsrätten att målsägandenas uppgifter har en mycket hög trovärdighet och tillförlitlighet samt att de får stöd av uppgifter från vittnen. Målsägandenas uppgifter ska därför läggas till grund för bedömningen.

A och B har berättat att Stefan Emanuelsson utsatt dem för anala och orala samlag vid flera tillfällen under somrarna 1999 och 2000. Målsägandena har också berättat att Stefan Emanuelsson i samband med dessa händelser tvingat dem att ta på hans könsorgan och att Stefan Emanuelsson själv tagit på deras könsorgan.

Målsägandena har redogjort för specifika platser där övergreppen inträffat – vid en röd bil på garageuppfarten till deras hus, i en husbil på garageuppfarten, vid en dunge på ängen utanför huset, vid en skateboardramp, vid containrar som fanns på gatan och vid en bäck i närheten av rampen. De har också redogjort för hur såväl anala som orala samlag gick till. A och B har haft svårt att precisera hur många anala respektive orala samlag det var fråga om, vilket enligt tingsrätten inte är anmärkningsvärt mot bakgrund av den långa tid som gått. A har uppgett att de anala samlagen hände minst åtta gånger, B har uppgett att det var fråga om 3 – 5 anala samlag. När det gäller orala samlag har både A och B talat om betydligt fler antal tillfällen.

Enligt tingsrätten är det bevisat att anala och orala samlag förekommit vid, som åklagaren påstått, sammanlagt minst tio tillfällen mot vardera målsägande under den aktuella tiden. Genom vad målsägandena berättat om det våld som förekom – att Stefan Emanuelsson tagit tag i dem, tryckt ner dem och hållit fast dem med sådan

kraft att blåmärken uppstått – är det också bevisat att Stefan Emanuelsson tvingat målsägandena till samlagen på ett sådant sätt som är att bedöma som våldtäkt.

Frågan är då om brotten ska bedömas som grova. Enligt 6 kap. 1 § tredje stycket brottsbalken, i dess vid den aktuella tiden gällande lydelse, ska vid bedömning av om brottet är grovt särskilt beaktas bl.a. om den som har begått gärningen, med hänsyn till tillvägagångssättet eller offrets låga ålder eller annars, visat särskild hänsynslöshet och råhet.

A och B var tio respektive elva år gamla när de blev utsatta för våldtäkterna. Det har genom uppgifterna från målsägandena men även från vittnen framkommit att målsägandena var fysiskt underlägsna Stefan Emanuelsson, som var femton respektive sexton år gammal. Målsägandena har berättat om den smärta som de anala samlagen gav upphov till. De har också båda redogjort för att de mådde mycket dåligt och kände maktlöshet av att se sin bror bli utsatt för samma sak som de själva hade blivit eller som de visste att de skulle bli utsatta för. Det anförda, varvid särskilt beaktas målsägandenas låga ålder, leder tingsrätten till slutsatsen att Stefan Emanuelsson visat sådan särskild hänsynslöshet och råhet som innebär att våldtäkterna är att bedöma som grova.

Påföljd

Personalia

Stefan Emanuelsson förekommer i belastningsregistret under fyra avsnitt som avser godkända förelägganden av ordningsbot för trafikförseelser.

I ett yttrande från Kriminalvården, Frivården Halmstad, anför bl.a. följande. Stefan Emanuelsson lever under socialt ordnade förhållanden och något övervakningsbehov föreligger inte. En riskbedömning har gjorts med hjälp av

instrumentet Static 99 R vilket bygger på statiska faktorer, dvs. faktorer som inte går att påverka. Instrumentet är framtaget för att uppskatta sannolikheten för vuxna män som åtalats eller dömts för ett sexuellt brott mot barn eller icke samtyckande vuxen att återfalla och således dömas för sexualbrott på nytt. Enligt Static 99 R hamnar Emanuelsson i kategorin Medel-Låg risk för återfall i brott, förutsatt att de brott Emanuelsson är misstänkt för ska ha begåtts för 15 år sedan och att Emanuelsson själv då var under 18 år. Emanuelsson är misstänkt för brott där ett högt straffvärde föreligger vid en fällande dom. Med hänsyn till detta samt att Emanuelsson anser sig sakna problematik på områden som missbruk, kriminellt tänkande samt sex och samlevnad kan frivården inte föreslå någon frivårdande påföljd. Straffvärdet får därför vara avgörande vid val av påföljd. Stefan Emanuelsson är både villig och lämplig att utföra samhällstjänst om detta skulle kunna komma att bli aktuellt.

Stefan Emanuelsson har uppgett följande om sina personliga förhållanden. Han har en anställning som säkerhetsinstallatör. Han arbetar också en del extra som ordningsvakt. Om han döms blir han av med båda dessa anställningar; de kräver att man inte är dömd för brott, förutom trafikförseelser. I sitt arbete som säkerhetsinstallatör arbetar han med säkerhetssystem, inbrott och passager. Han har sovit väldigt dåligt p.g.a. det aktuella åtalet. Han lever som sambo.

Bedömning

Stefan Emanuelsson ska dömas för flera fall av grov våldtäkt, begångna mot två målsägande. Straffskalan för grov våldtäkt är, enligt den vid den aktuella tiden gällande lydelsen av straffbestämmelsen, fängelse lägst fyra och högst tio år. Vid bestämmandet av brottslighetens samlade straffvärde ska i praxis vedertagna principer för bedömning av straffvärdet vid flerfaldig brottslighet tillämpas (se Borgeke, Att bestämma påföljd för brott, andra upplagan, s. 152 f.). Tingsrätten bedömer att de aktuella brotten har ett samlat straffvärde om fängelse sju år.

Enligt 29 kap. 5 § första stycket 3 brottsbalken ska rätten vid straffmätningen utöver brottets straffvärde i skälig omfattning beakta om en i förhållande till brottens art ovanligt lång tid förflutit sedan brotten begicks. De brott som Stefan Emanuelsson ska dömas för begicks för mer än femton år sedan. Även med beaktande av den typ av brottslighet som det är fråga om, står det klart att den långa tid som gått ska beaktas i betydande mån vid en straffmätning (jfr rättsfallet NJA 2013 s. 63).

Enligt 29 kap. 5 § första stycket 7 brottsbalken ska rätten vid straffmätningen utöver brottets straffvärde i skälig omfattning beakta också om den tilltalade på grund av brottet förorsakas men till följd av att han kan antas bli avskedad eller uppsagd från anställning. Mot bakgrund av de uppgifter Stefan Emanuelsson lämnat kan det antas att han på grund av att han döms för brotten kommer att bli avskedad eller uppsagd från anställning. Denna omständighet ska i viss mån beaktas vid en straffmätning.

Vidare ska Stefan Emanuelssons ålder vid brotten tillmätas stor betydelse vid straffmätningen; han var endast femton respektive sexton år gammal när brotten begicks. Har någon begått brott innan han eller hon fyllt tjuogoett år ska, enligt 29 kap. 7 § brottsbalken, hans eller hennes ungdom beaktas särskilt vid straffmätningen. Rätten får då döma till lindrigare straff än vad som är föreskrivet för brottet. Enligt praxis brukar en reduktion av straffet för en femtonåring ske med fyra femtedelar och för en sextonåring med tre fjärdedelar.

Med beaktande av samtliga nämnda omständigheter uppgår straffmätningens värde, dvs. det straff som ska dömas ut om fängelse väljs som påföljd, enligt tingsrättens bedömning till fängelse ett år.

Vid val av påföljd ska rätten, enligt 30 kap. 4 § brottsbalken, fästa särskilt avseende vid omständigheter som talar för en lindrigare påföljd än fängelse. Som skäl för fängelse får rätten beakta brottslighetens straffvärde och art samt om den tilltalade

tidigare gjort sig skyldig till brott. För brott som någon begått innan han eller hon fyllt arton år får rätten döma till fängelse endast om det finns synnerliga skäl (30 kap. 5 § brottsbalken).

Den brottslighet som Stefan Emanuelsson ska dömas för är av mycket allvarligt slag. Grov våldtäkt är brott av sådan art att fängelse normalt ska väljas som påföljd, även vad gäller unga lagöverträdare (jfr Högsta domstolens dom den 21 december 2015 i mål nr B 3277-15). Brottslighetens art, i förening med dess höga straffmättningsvärde, utgör enligt tingsrätten synnerliga skäl för att välja fängelse som påföljd.

Skadestånd

Stefan Emanuelsson ska dömas för grov våldtäkt vid flera tillfällen mot respektive målsägande. Genom brotten har Stefan Emanuelsson utsatt målsägandena för upprepade och mycket allvarliga angrepp på deras personliga och sexuella integritet. Stefan Emanuelsson ska därför betala skadestånd för kränkning med höga belopp. Vid en jämförelse med liknande fall som bedömts i praxis kommer tingsrätten fram till att skälig ersättning för kränkning uppgår till 200 000 kr för var och en av målsägandena.

Genom målsägandenas och vittnena C:s och D:s uppgifter om hur målsägandena mådde efter händelserna står det klart att de orsakats sådant akut lidande som grundar rätt till hög ersättning för sveda och värk. Det bör dock påpekas att ersättning för sveda och värk tar sikte på det akuta lidandet med anledning av brotten; de besvär som finns kvar efter ett akut lidande ersätts inte som sveda och värk. Tingsrätten bedömer att skälig ersättning för sveda och värk uppgår till 40 000 kr för var och en av målsägandena.

På beloppen ska utgå ränta enligt vad målsägandena har yrkat.

Det finns enligt tingsrätten inte skäl att jämka skadestånden.

Övrigt

Eftersom Stefan Emanuelsson döms för brott som har fängelse i straffskalan ska han betala avgift till brottsofferfonden.

De av målsägandebiträderna och försvararen begärda ersättningarna är skäliga. Kostnaderna för dessa ersättningar bör stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 400)

Överklagande ska vara ställt till Hovrätten för Västra Sverige och ha kommit in till tingsrätten senast den 13 april 2016.

Petter Franke

I avgörandet har deltagit rådmannen Petter Franke, ordförande, samt nämndemännen Conny Bladh, Katrin Karlsson och Gunnila Blomberg. Rätten är enig.

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.